

ἀρματοφορεμένος ἐπίθ. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρμα καὶ τοῦ φορεμένος μετοχ. τοῦ ρ. φορῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀρματοφορτωμένος, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Καὶ καβαλλάρης καὶ πεζὸς κί ἀρματοφορεμένος.

ἀρματοφορτωμένος ἐπίθ. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄρμα καὶ τοῦ φορτωμένος μετοχ. τοῦ ρ. φορτώνω.

Φορτωμένος με ἄρματα, ὠπλισμένος καλά, πάνοπλος: Ἄσμ.

Τῆς Ἀλεξάντρας τὰ βουνὰ τὰ πυκνοφυτεμένα
κάνεις καὶ δὲν τ' ἀνέβηκε πὲ τοῖς ἀντρειωμένους,
μόνε ἐγὼ τ' ἀνέβηκα ὄχι ὥρες τοῦ μεσονύχτιου
καὶ καβαλλάρης καὶ πεζὸς κί ἀρματοφορτωμένος.

Συνών. ἀρματοφορεμένος.

ἀρματοφύλακας ὁ, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄρμα καὶ φύλακας.

Νεανίας ὅστις κατὰ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν τοῦ γάμου κρατεῖ τὸ ἀπὸ τῆς ὁσφύος τοῦ γαμβροῦ ἐξηρητημένον ξίφος.

ἀρματοῦλίκι τό, πολλαχ. ἀρματοῦλίκ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρματοῦλός καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

1) Τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρματοῦλός (σημ. ἀπηρχαιωμένη).

2) Περιφέρεια ἢ ἐπαρχία ὑπαγομένη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρματοῦλός: Ἄσμ.

Συλλογιστῆτε το καλά, | γιὰτὶ σᾶς καίμε τὰ χωριά,

γλήγορα τ' ἀρματοῦλίκι, | γιὰτὶ πέφτομε σὰ λύκοι

ΣΖαμπελ. Ἄσμ. δημοτ. 655. 3) Περιληπτικῶς οἱ ἀρματοῦλοι Λεξ. Δημοτ.: Ἄσμ.

Χαιρέτα μου τὴν κλεφτουριά κί ὅλο τ' ἀρματοῦλίκι.

ἀρματοῦλίκος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 28.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρματοῦλός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Ὁ συνήθης εἰς τοὺς ἀρματοῦλούς: Ἀρματοῦλικο παιγνίδι. Συνών. ἀρματοῦλίκος.

ἀρματοῦλίκος ἐπίθ. Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρματοῦλός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτικός.

Ἀρματοῦλίκος, ὁ ἰδ.: Τραγούδια ἀρματοῦλικά.

***ἀρματοῦλοπούλλα** ἡ, ἀρματοῦπούλλα Μακεδ. (Φλόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρματοῦλός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πούλλα. Ὁ τύπ. ἀρματοῦλοπούλλα κατ' ἄνομ.

Κόρη ἀρματοῦλός: Ἄσμ.

Βρίσκω ἀρματοῦπούλλα ποῦ χτενίζονταν

μὲ φιλιδιόενο χτένι...

ἀρματοῦλός ὁ, πολλαχ. ἀρματοῦλός βόρ. ἰδιωμ.

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. ἄρματα καὶ ἀμαρτωλός. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,502 καὶ ἐν Ἀθηνᾶ 9 (1894) 143 καὶ ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 18 καὶ ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 44 (1932) 12 ὑποσημείωσ. 1. Κατὰ ΜΦιλῆντ. Γλωσσογν. 1, 9 κέξ. ἐκ τοῦ ἀρματολόγος.

1) Ὁ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας λαμβάνων παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὸ ἀξίωμα νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ὠρισμένης περιφέρειας πρὸ πάντων τῶν ὁρεινῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, ὅπου ἢ πρὸς τὴν τῶν κατακτητῶν ἀρχὴν ἀντίστασις ἐξεδηλοῦτο διὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τοῦ ληστρικοῦ βίου τῶν κλεφτῶν.

Πολλοὶ ἐκ τούτων συνθηκολογοῦντες πρὸς τοὺς Τούρκους οἱ ὅποιοι ἠναγκάζοντο νὰ παράσχουν εἰς αὐτοὺς πολλὰ προνόμια, μεθίσταντο εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀρματοῦλῶν (ἢ λ. ἀπαρχαιωθείσα σώζεται μόνον εἰς τινὰς φρ. καὶ δημοτικὰ ἔσμ.): Φρ. Νὰ σοῦ γένη ἀρματοῦλός καὶ καπετάνιος καὶ νὰ τοῦ βγάλουν καὶ τραγούδια! (εὐχὴ ἐπὶ υἱοῦ) Ἑστία 23,421. Κλέφτ' ἀρματοῦλοι (παιδιὰ καθ' ἣν οἱ κλέφτες καὶ ἀρματοῦλοι ἀποτελοῦν ἰδίαν ὁμάδα ὑπὸ ἓνα ἀρχηγόν καὶ συνάπτουν μάχην πρὸς τὴν ἀντίπαλον ὁμάδα παριστῶσαν τὸν Τουρκικὸν στρατὸν) Μακεδ. (Καστορ.) Ἀρματοῦλοι καὶ κλέφτες (παιδιὰ καθ' ἣν ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων ὁμάδων ἢ μία παριστᾷ στρατιώτας, ἢ δὲ ἑτέρα κλέφτες, οἱ ὅποιοι συλλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν καταδιωκόντων αὐτοὺς στρατιωτῶν προσάγονται εἰς τὴν μάγαν καὶ δέχονται ἐπὶ τῆς παλάμης ραβδισμοὺς ἰσαριθμοὺς πρὸς τὰ κλαπέντα ἀντικείμενα) Πελοπ. (Κυνουρ.) || Ἄσμ.

Σαράντα χρόνους ἔκανα ἀρματοῦλός καὶ κλέφτης Ἡπ.

Ἐχ' ἀδερφὸν μικρότερον, ἀρματοῦλόν κί κλέφτην Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐχω ἀδέρφια ἀρματοῦλούς, πρῶτα ξαδέρφια κλέφτες Μακεδ. (Φλόρ.) Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. τ' Ἀρματοῦλὸς τοπων. Θεσσ. (Μηλ.) 2) Χωροφύλαξ Μακεδ. (Κοζ.): Οὐ δεῖνα ἔγινιν ἀρματοῦλός κί θάρισιν πῶς ἔγινι βασιλέας. Περιφανεύ-τ' κίς ποῦ ἔγινις ἀρματοῦλός!

ἀρμάτωμα τό, Πόντ. (Κοτύωρ.) Σίφν. — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Δημοτ. ἀρμάτωμαν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Σάντ. Τραπ.) ἀρμάτουμα Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρμάτωμα, παρ' ὃ καὶ ἀρμάτωμαν. Πβ. Μαχαιρ. 1,144 (ἐκδ. R.Dawkins) «καὶ νὰ ποίση ποξάματιν πολλὴν καὶ σιτάριν πολλὴν διὰ τὸ ἄνωθεν ἀρμάτωμαν».

1) Ἐξοπλισμός Κύπρ. Μακεδ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Δημοτ. β) Ἐφοδιασμός διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημάτων, ἐξάρτυσις, ἐπὶ πλοίου Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν.): Τ' ἀρμάτωμα τῇ καϊκί' ἓνα μῆνα ἔφας (ἢ ἐξάρτυσις τοῦ καϊκιοῦ διήρκεσε ἓνα μῆνα) Κοτύωρ. γ) Τὸ σύνολον τῶν ἐξαρτημάτων πλοίου Πόντ. (Οἰν.) δ) Τὸ ἐξωτερικὸν ἀραιὸν πλέγμα δικτύου Σίφν. 2) Περιβολὴ πολυτελοῦς ἐνδυμασίας καὶ κοσμημάτων Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) β) Πολυτελής ἐπίπλωσις Πόντ. (Κοτύωρ.): Τῇ σπιτί' ἀτ'ς τ' ἀρμάτωμα νὰ 'λέπ'ς! (νὰ ἰδῇς!) 3) Ἀρτυσις, καρύκευμα Πόντ. (Τραπ.): Τῇ φασί' τ' ἀρμάτωμαν Τραπ. Συνών. ἀρτυμα.

ἀρματώνω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ὁφ. Σάντ. Σινώπ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) ἀρματώνον βόρ. ἰδιωμ. ἀρματών-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀρματοῦκον Τσακων. ἐρματώνω Hög Saracatsans 1,146 ἔρματών-νω Ρόδ. Σύμ. Τὸ μεσν. ἀρματώνω. Τὸ ε τοῦ ἐρματώνω ἐκ τῶν ἱστορικῶν χρόνων.

Α) Μετβ. 1) Ὁπλίζω, ἐξοπλίζω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ὁφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.): Ἐρμάτωσα ὅλα τὰ παιδιὰ κ' ἔστειλ' ἀτὰ 'ς σ' ἄβ' (ὠπλίσαι ὅλα τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἔστειλα εἰς τὸ κυνήγι) Τραπ. Ἐρματώσαμε κ' ἐξήβαμε ἀπάν' 'ς σοὶ κλέφτς (ὠπλίσθημεν καὶ ἐβγήκαμε ἐναντίον τῶν ληστῶν) αὐτόθι. Ἀρματώθ' κα κί πάον κλέφτ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βρῆκα κατ' ἀρματωμένους ἀπάν' 'ς τοῦ β' νὸ Αἰτωλ. Περιπατοῦσε πάντα ἀρματωμένος με τουφέκι καὶ γαταγάκι ΧΧρηστοβασ. Διαγών. 51. || Φρ. Ἀρματωμένος σὰν ἀστακός ὥς τὰ δόντια (ἐπὶ τοῦ πανόπλου) πολλαχ. || Παροιμ. Ἀρματώνετον δώδεκα χρόνια σὰν τὸν ἀστακὸ γὰ νὰ μαλώσῃ με τὸ

ταπόδι ἐπὶ τοῦ δι' ἀσήμαντον αἰτίαν προβαίνοντος εἰς θο-
νβώδεις παρασκευάς) Πελοπν. (Μάν.) || Ἄσμ.

Ἄν ἔης ἀσκέρ' ἄρματωνόν, ἄρματωνόν καὶ στεῖλον
εἰρας.

Τὸν πόλεμον ἐκοῦσαν κ' ἐρματωθήκασιν
Ζίσυρ. Ρόδ. Τήλ.

Ἐγέν'τον δ' αἰχμάλωτον, ἐγέν'τον κ' ἐρματωθέν,
ἐπέρειν τ' ἐλαφρόν σπαθὴν κ' Ἑλληνικὸν κοντάρην
μεγάλωσεν ὁ αἰχμάλωτος, ἐμεγάλωσε καὶ ὠπλίσθη, ἐπῆρε
(τλ.) Κερασ.

Καὶ σὰ δὴν ἐστολίζανε θωρεῖ ἡ γαβαλλάρι
ἄρματωμένο 'ς τὸ σπαθί, ζωμένο 'ς τὸ κοδάρι
φρήτ.

Ἐρματωσεν τοὺς στρατηγούς καὶ ὄλον τὸ φουσσαῖον
Τραπ.

Κάστρε μ', ἡ πόρτα σ' οἶδερον καὶ πάντα κλειδωμένον,
τὸ σιράτεμα σ' ἐν' παλληκάρ' καλὰ ἄρματωμένον
Σταυρ. — Ποίημ.

Μόνε σφοδρὰ βροντοκοποῦν τ' ἄρματωμένα στήθη
ΔΣολωμ. 243. Ἡ μετοχ. ἄρματωμένος καὶ ὡς ἐπών. Κε-
φαλλ. β) Μετοχ. ἄρματωμένος, τὸ φυτὸν κίρσιον τὸ
ἀστρωτὸν (cirsium stellatum) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων
(compositae) Πελοπν. (Μάν.) 2) Ἐφοδιάζω τι δι' ὄλων
τῶν ὀργάνων καὶ ἐξαρτυμάτων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν
κανονικὴν κίνησιν καὶ χρῆσιν αὐτοῦ, οἷον πλοῖον διὰ τῶν
ιστῶν, κεραιῶν, ιστίων κττ., ἀνεμόμυλον διὰ τῶν ιστίων,
τὰ ἀλιευτικὰ ὄργανα διὰ τοῦ μολύβδου, τῶν ἀγκίστρων
καὶ τῶν λοιπῶν κττ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ.
Τραπ.): Ἐρματώνω τὸ καράβι - τὸ καῖκι - τὴ βάρκα κοιν.
Ἐρματώνω τ' ἀγκίστρια Λεξ. Δημητρ. Ἐρματωμένο παραγάδι
αὐτόθ. Ἐρμάτωσα τὴν κορδέλλα μὲ καινούργιο προῖον (κορ-
δέλλα = προιονιστικὴ μηχανή) αὐτόθ. Ἐρματώνω τὸ μύλο
(ἀνοίγω τὰ ιστία τοῦ μύλου διὰ νὰ ἀρχίσῃ νὰ κινῆται)
Κύθν. Χίος Τὸ καράβιν ἐρματωθέν Οἶν. Τὰ καράβια φορ-
τοῦνταν καὶ ἄρματοῦνταν Κοτύωρ. Παραγάδια ἄρματωμένα
μὲ πρὶν ἀγκίστρια πολλαχ. Ἐρματωμένο παραγάδι (κοφίνι
ἀλιευτικὸν ἔχον τὰ χεῖλη τοῦ στομίου ἐπενδεδυμένα διὰ
φελ्लου, ὅθεν ἐξαρτῶνται τὰ ἀγκίστρια) Τήν. Μάγγανος ἄρ-
ματωμένος (μηχάνημα ἀντλήσεως φρεατίου ὕδατος ἐτοιμον
πρὸς κίνησιν) Σῦρ. || Φρ. Ἐρματώνω τὰ κουπιά (προσδένω
διὰ τῶν τροπωτήρων τὰς κώπας εἰς τοὺς σκαλοῦς πρὸς
κωπηλασίαν, τροπῶ τὰς κώπας) πολλαχ. || Ἄσμ.

Ἐσένα πρέπ', ἀφέδῃ μου, καράβια ν' ἄρματώνης
καὶ τὰ σκονιὰ τοῦ καραβιοῦ νὰ τὰ μαλαματώνης
Ἄνδρ.

Τώρα 'ναι Μάις καὶ ἀνοίξει, τώρα 'ναι καλοκαίρι,
τώρα ἄρματώνουν κατέργα, τώρα κινοῦν καράβια
Προπ. (Κύζ.)

Ἀνγερινὸς ἐρμάτωσε καράβι γιὰ τὴν Πόλιν
μὲ τὸ ψηφί, μὲ τὸ γυαλί, μὲ τὸ μαργαριτάρι
Χίος

Καράβιν ἐρματώνασιν κ' ἦταν σαράντα πῆχες
Ρόδ.

Βάρκα θέλω ν' ἄρματώσω μὲ σαράδα δυὸ κουπιά,
μὲ σαράδα παλληκάρια νὰ σὲ κλέψω μὲ βραδεῖα
Κρήτ. κ.ά.

Κᾶπον 'ς σὴν Ἀσπρην Θάλασσαν καράβ' ἄρματωμένον
καράβιν δι᾿ ἄρματωνόν ἐχπάστεν 'ς σὴν Φραγκίαν
(δι᾿ ἄρματωνόν = μὲ πολλὰ καὶ τέλεια ἐξαρτήματα, ἐχπάστεν
= ἐκίνησε) Σάντ. Τραπ. β) Μέσ. μεταφ. πληροῦμαί τινος
Ἰμβρ.: Ἐρματώθ'κα πουλύπουδα - ψεῖρις - ψύλλ' κττ. (που-
λύπουδα = ὀρνιθοψεῖρες). 3) Ἐφοδιάζω διὰ τῶν ἀναγ-

καίων ἐπίπλων, ἐπιπλώνω Μεγίστ. Σάμ. Πόντ. (Κοτύωρ.
Σάντ. Τραπ.) κ.ά.: Ἐρματώνου σπὶτ' Σάμ. Ἐρμάτωσα τ' ὁ-
σπὶτ' Κοτύωρ. Τραπ. || Ἄσμ.

Τὸ παπώρ' ἐν' τ' ὁσπὶτ' ἐμουν, ἀτότε θ' ἄρματοῦται
(ἐξ ἐρμηνείας ἐνυπνίου) Σάντ. 4) Εὐτρεπίζω, κοσμῶ,
ἐπὶ οἰκίας Ἡπ. Μεγίστ. Συνών. ἀναμαξεύω Α 2, ἀνα-
μαζώνω Α 2, ἀναμερίζω Α 2, ἀναπαρώνω 2, ἀνα-
στελλῶ 3, ἀνασυγυρίζω 1, ἀποκορτσώνω, ἀποσιά-
ζω 1 β, ἀποσυνάζω 2, συγυρίζω. 5) Στρώνω, προε-
τοιμάζω, ἐπὶ τραπέζης Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ἐρμά-
τωσον τὸ τραπέζ'. Ἀντίθ. ἀπαρματώνω 2. 6) Περιβάλλω
τινὰ πολυτελεῖ ἐνδυμασίαν ἢ κοσμήματα, στολίζω πολλαχ.
καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Σινώπ. Σταυρ. Τραπ.):
Ἐρματώνει τὴν κόρη Βιθυν. Τὴν ἄρμάτουσι φλουριά Στερελλ.
(Ἀράχ.) Ἐρματώθ'κα τὸν κουρίτ' γιὰ νὰ πάη 'ς τὴν ἱκκλη-
σιὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σὰν κάμου ἔτο' καὶ ἄρματοῦθω, οὐλοῦς
οὐ κόσμους θὰ τ'ράη ἰμέναν αὐτόθ. Ἐφτὰ ὥρας ἄρματοῦται
Κοτύωρ. Ἐρματώθῃ καὶ ἐπῆγα 'ς σὴν χαρὰν Τραπ. || Φρ.
Κουπιάσι ν' ἄρματώσουμι τ' νύφ' (πρόσκλησις ἀπευθυνο-
μένη κατὰ τὸν γάμον εἰς φίλους καὶ συγγενεῖς διὰ τὸ στό-
λισμα τῆς νύφης) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Καλορρίζικα ντ' ἐρμάτωσετε
(εὐχὴ κατὰ τοὺς ἀρραβῶνας) Σταυρ. Ἐρματώνου τὰ γίδα
μὲ τὰ κουδούνια (δένω εἰς τὸν λαιμὸν τῶν αἰγῶν κώδωνας)
Αἰτωλ. Τὸν ἄρμάτουσαν (τὸν ἠνάγκασαν νὰ τὴν λάβῃ ὡς
σύζυγον) Μακεδ. (Βλάστ.) || Ἄσμ.

Ἐρμάτωσε τὴν ἀδερφή καὶ ἄς τὴν πάρουν καὶ ἄς φύγουν
Ἡπ.

Κάτω 'ς τὸ γυαλί, κάτω 'ς τὸ περιγιάλι
νύφ' ἄρμάτωναν, γαμπρὸ στολίζαν
αὐτόθ.

Κόρη ξανθὴ στολίζεται, στολίζεται καὶ ἄρματώνεται
Θεσσ.

Ντύσου, ἄρματώσου, λυγερή, καὶ βάλε τὰ καλὰ σου
Λεξ. Δημητρ.

Νὰ σπουλιστῶ, ν' ἄρματοῦθω, νὰ βγῶ 'ς τοὺς περιβόλι,
νὰ κάμου νέους νὰ σφαχτοῦν, κουράσια νὰ πλαντάξουν
Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 7) Ἀναρτῶ, κρεμῶ, προσδένω, ἐπὶ
περιβολῆς κοσμημάτων Ἡπ. Πόντ. (Σινώπ.) κ.ά.: Ἄσμ.

Κόρη, κατέβα κάτω καὶ ἀπάνω ἄμ' ἀνεβῶ,
φλουριά θὰ σ' ἄρματώσω 'ς τὸν ἄσπρο σου λαιμὸ
Σινώπ.

Καὶ τοῦτα τὰ φλουράκια καὶ ὅλα τὰ φλουριά
θὰ σ' τ' ἄρματώσω τέλεια 'ς τὰ κατσαρὰ μαλλιά

Ἡπ. 8) Ἀρτύω, καρυκεύω Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.): Ἐγὼ
ἄρματώνω τὸ φαεῖν κ' ἐσὺ ψένεις ἀτο (τὸ ψήνεις) Τραπ.
Ἐρμάτωσο τὴ μαερεία (ἄρτυσε τὸ φαγητόν) Ὁφ. Συνών.
ἀρτύνω. 9) Φυτεύω Σῦρ.: Ἐρματώνομε τὸ δαξέδες. 10)
Ἐνισχύω, ἐπὶ πυρὸς Γ' Ἐπαχτίτ. Ἰστορ. 50.: Ἀπόψε ν' ἄρμα-
τώσης τὴ φωτιά ἀπ' ὄλων τῶν λογίων τὰ ξύλα ἀπ' ὅσα ἔχεις
'ς τὸ στοῖβο σου. 11) Μεταφ. ἐπιπλήττω δριμύως, ὑβρίζω
Πόντ. (Κερασ.) Συνών. στολίζω.

Β) Ἀμτβ. 1) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀπό-
πλουν ἢ ἀναχώρησιν Κρήτ. Ρόδ. Σάμ. Χίος κ.ά.: Ἐρμα-
τώνει γιὰ τὴν χώρα Χίος Ἐρμάτωσεν κ' ἐπάγειν αὐτόθ.
Ποῦ ἐρματώσετε; Ρόδ. Ἐρματώνουσαι τὸ λοιπός, παίρν' ὁ
ἄδρας τὰ ζυγάλετρα 'ς τὸν ὄμο κ' ἐλάλει τὰ ζωδόβολα (ἐκ
παραμυθ.) Κρήτ. || Ἄσμ.

Φιργάδα μου, π' ἄρμάτουσις, ποῦ πᾶς νὰ ξερματώσης;
ποῦ πᾶς νὰ ρίξης σίδιρον καὶ νὰ ξισαβουρρώσης;

Σάμ. β) Ἀπέρχομαι Χίος (Καρδάμ.): Ποῦ ἐρμάτωσες;

2) Ὁρμάζω, ἐπὶ ὀπωρῶν (φαίνομαι οἶονεῖ ὥραϊος,
στολισμένος, ὅποιαν ἐντύπωσιν προξενοῦν οἱ ὥριμοι καρ-
ποὶ) Σέρμρ.: Ἐρματώσαν τὰ σῦκα.

